

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:302

av **Thomas Finnborg (M)**

En ny socialtjänstreform

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om möjligheten att se över en ny socialtjänstreform och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Situationen är ansträngd i de flesta kommuner för den del av socialtjänsten som handlar om individ- och familjeomsorg. I särskild kris verkar den sociala barnvården vara.

Barnfamiljer söker inte hjälp frivilligt. 90 % av barnärenden i socialtjänsten är anmälningar och bara 10 % ansökningar om hjälp.

Centralt i verksamheten borde det som brukar kallas socialt arbete vara. WHO har följande beskrivning av vad socialt arbete är:

Socialtjänstlagen tillkom 1982 för att genom frivillighet och helhetssyn bryta med den gamla fattigvården. Detta lyckades väl med äldreomsorg och barnomsorg, som nu är en del av den generella välfärden. Vad gäller barnvården, missbruksvården och försörjningsstödet måste man nog konstatera att denna fortfarande har drag av fattigvård.

Problemet med verksamheten är enligt min uppfattning inte primärt resursbrist och svårigheter att rekrytera personal, mer än i väldigt utsatta områden. Det är ett större problem att behålla personal än rekrytera. En del av orsaken till detta är att socialarbetarna inte har så stor möjlighet att arbeta med det de är utbildade för, nämligen med socialt arbete.

Socialtjänstlagen, som från början var en ramlag som gav stora möjligheter till ett flexibelt arbete, har under resans gång behängts på med massor av regler och rutiner. Detta har gjort arbetet mer administrativt och präglat det med mycket myndighetsutövning. Lagstiftare och centrala myndigheter har infört mycket mer kontroll över verksamheten och har en övertro på utredningar och att man genom myndighetsutövning och omhändertaganden av barn kan skydda socialt utsatta barn och ge dem bättre förutsättningar att utvecklas på ett normalt sätt. Sanningen är att resultat av detta arbete är en ren katastrof! Forskningen visar att det går precis lika dåligt för omhändertagna barn än om de inte omhändertas!

Enligt min uppfattning är den grundläggande orsaken till problemet att lagstiftaren och de centrala myndigheterna inte förstår vad socialt arbete är och inte inser att socialarbetarna måste få möjlighet att utöva sitt yrke.

Jag anser att det behövs en ny socialtjänstreform som gör denna verksamhet till en del av den generella välfärden och befriar den från stämpeln av fattigvård och skam och ger socialarbetarna möjlighet att genom frivillighet och helhetssyn hjälpa sina klienter och familjer på ett bättre sätt. Det behövs att man skapar en ny verksamhet där socialtjänsten vad gäller barnen på ett bättre sätt samspelar med skolan och hälso- och sjukvården. Vi vet att uppföljningen av barns skolresultat och hälsa är de enskilt viktigaste insatserna som samhället kan ge barnen för ett gott framtida liv.

Samarbetet mellan olika aktörer måste utvecklas och hinder som finns i organisation och professionella kulturer undanröjas. Det finns gott om goda praktiska erfarenheter sedan socialtjänstlagen tillkom, inte minst fördelen och framgången i att arbeta lokalt och genom nätverk och samverka med de aktörer som finns nära människorna i deras livsmiljö.

Thomas Finnborg (M)